

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-311-0027

Dato: 13. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 195 - Forslag til Lov om ændring af personskatteloven og forskellige andre love. (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 27 af 7. maj 2009.

Kristian Jensen

/ Thomas Larsen

Spørgsmål 27:

Vil ministeren oplyse, om grønne afgifter bidrager negativt til arbejdsudbudseffekter og i givet fald, hvor stor effekten er.

Svar:

For lønmodtagernes arbejdsudbud er der som udgangspunkt ikke nogen forskel på om realafkastet efter skat ved ekstra arbejde stiger gennem en nedsættelse af direkte indkomstskatter eller via nedsættelse af priserne på de varer og ydelser, der købes af lønnen ved ekstra arbejde.

Som udgangspunkt vil man derfor forvente, at forhøjelse af afgifter hvor den umiddelbare provenueffekt neutraliseres med nedsættelse af skatter med samme fordelingsvirkning ikke påvirker arbejdsudbuddet netto.

Forhøjes forbrugsafgifter således at alle priser stiger lige meget vil det have stort set samme virkning som en forhøjelse af arbejdsmarkedsbidraget med samtidig regulering af beløbsgrænser i indkomstskat og satser for overførelsesindkomst.

Ved de tidligere skattesatser var selvfinansieringsgraden ved en nedsættelse af arbejdsmarkedsbidraget ca. 11 pct. via ændret arbejdsudbud. Det er beregnet under forudsætning af, at arbejdsudbuddet stiger 0,1 pct. hvis realafkastet af ekstra arbejde stiger 1 pct.

Det svarer til, at arbejdsudbuddet stiger med i størrelsesordenen 400 fuldtidsstillinger pr. 1 mia. kr. i umiddelbart provenutab. Herved er der taget hensyn til, at grønne afgifter påvirker andre forbrugere end lønmodtagere samt, at forbruget nu eller siden udgør en faldende del af indkomsten før skat ved stigende indkomst jf. at skatterne er progressive.

Strengt taget kan effekten på arbejdsudbuddet af særlige punktafgifter være væsentlig anderledes fra punktafgift til punktafgift også selv om fordelingsvirkningerne måtte være identiske.

Hvis den vare, der er belagt med punktafgiften, i særlig grad forbruges sammen med et stort forbrug af fritid, kan arbejdsudbuddet stige ved højere forbrugsafgifter på denne vare. Som et hypotetisk eksempel kunne der bruges megen fritid på selv at bage, hvor en højere pris på elektricitet vil reducere forbruget af eget bagt brød, og øge forbruget af brød købt hos bageren. Det vil kunne øge arbejdsudbuddet.

Hvis den vare, der er belagt med punktafgiften, i særlig grad forbruges i stedet for forbrug af fritid, kan arbejdsudbuddet falde uforholdsmæssigt meget ved højere forbrugsafgifter på denne vare. Som et hypotetisk eksempel kunne der bruges fritid på at fyre med brænde, mens der ikke bruges fritid på at fyre med olie. Ved højere afgift på olie vil flere husholdninger fravælge oliefyring og i stedet bruge mere VE samt fritid til at fyre med VE. Det vil reducere arbejdsudbuddet.

Da der ikke er kendskab til størrelsesorden af disse særlige effekter lægges normalt til grund, at virkningen på arbejdsudbuddet af, at priserne stiger som følge af en højere punktafgift er de samme som ved en generel ensartet stigning i forbrugerpriserne.